Воістину, Аллаг пробачив для моєї громади те, що було зроблено помилково, через забуття або під примусом

Передається зі слів Ібн Аббаса, нехай буде задоволений ними обома Аллаг, що Посланець Аллага, мир йому і благословення Аллага, сказав: «Воістину, Аллаг пробачив для моєї громади те, що було зроблено помилково, через забуття або під примусом».

[قال النووي: حديث حسن] [رواه ابن ماجه والبيهقي وغيرهما]

Пророк, мир йому і благословення Аллага, повідомив, що Аллаг пробачив його громаді вчинки у трьох випадках: Перша — помилка. Це те, що зроблено без умислу: коли мусульманин хотів здійснити одну дію, але випадково вчинив щось інше, не маючи наміру грішити. Друга — забуття. Це коли мусульманин пам’ятав про певне зобов’язання, але під час дії забув про нього. У такому випадку немає гріха. Третя — примус. Це коли людину змушують до певної дії, на яку вона не погоджується і не має можливості відвернути примус. У такій ситуації на ній немає гріха і немає провини. Слід зазначити, що цей хадіс стосується гріхів, які стосуються взаємин між рабом і його Господом у справах, де було порушено заборону. Однак, якщо внаслідок помилки або забуття була завдана шкода іншій людині, то права людей не скасовуються. Наприклад, якщо хтось ненавмисно позбавив когось життя — він зобов’язаний сплатити дію; якщо хтось ненавмисно пошкодив чиюсь річ — він зобов’язаний компенсувати збитки.

http://sunnah.global/hadeeth/uk/show/4216